

[Fogh Rasmussen]

Det finanslovsforslag, som skal til endelig afstemning i dag, er historisk. Det er historisk, fordi det er første gang i ti år, at statens underskud falder fra det ene år til det andet. Hvis dette finanslovsforslag bliver vedtaget, som det nu ser ud, vil statens underskud i 1984 blive mindre, end det var her i 1983.

Det er et vigtigt resultat, og det resultat er kun nået, fordi regeringspartierne sammen med fremskridtspartiet og det radikale venstre har taget to store livtag med finansloven. Sidste år forbedrede vi budgettet med 17 mia kr., i år med 10 mia kr. Disse forbedringer har betydet, at mange års negativ udvikling nu er vendt til en positiv udvikling.

Da socialdemokratiet regerede, var vi vant til stadig dårlige nyheder. Da socialdemokratiet regerede, steg underskuddene, hver gang vi modtog en ny opgørelse. Under den nuværende regering falder underskuddene for hver ny opgørelse.

Da socialdemokratiet regerede, steg renten, og den vedblev at stige. Under den nuværende regering falder renten, og hvis dette finanslovsforslag bliver vedtaget, er jeg overbevist om, at der er skabt baggrund for et yderligere rentefald.

Da socialdemokratiet regerede, blev lønmodtagernes løn ædt op af prisstigninger. Under den nuværende regering er prisstigningerne blevet halveret, og der er derved skabt baggrund for at beskytte lønnen imod udhulning.

Da socialdemokratiet regerede, blev det stadig dyrere f.eks. at købe eget hus. Under den nuværende regering har en ung familie, som køber eget hus, fået 25 pct. mere til sig selv, når skat og husleje er betalt.

Da socialdemokratiet regerede, kunne det bedre betale sig at klippe kuponer end at investere aktivt i produktive arbejdspladser. Under den nuværende regering er det igen blevet attraktivt at anbringe sine penge aktivt i arbejdspladser.

Nu forstod jeg på hr. Svend Auken, at alle disse forhold alene skyldes, at der er kommet en masse gode ting til os fra udlandet. Hvis det var sandt, kunne man jo stille sig selv det spørgsmål: hvorfor valgte socialdemokratiet så i september 1982 at smide tøjlerne? Hvis det var så åbenbart, at regeringen ville blive hjulpet frem af gunstige internationale konjunkturer, hvorfor valgte socialdemokratiet så ikke at drage fordel af disse gunstige in-

ternationale konjunkturer? Svaret er naturligvis, at hr. Svend Auken heller ikke har ret. Der kan nævnes mange eksempler på, at hr. Svend Auken ikke har ret, men lad mig bare tage et enkelt.

Det internationale rentefald satte ind allerede i begyndelsen af 1982. Medens renten blev ved med at falde i udlandet fra foråret 1982, vedblev renten at stige i Danmark lige indtil det tidspunkt, hvor vi fik en ny regering; så begyndte den at falde. Så kan hr. Svend Auken selvfølgelig sige: ja men det er et tilfælde, men det er dog alligevel et pudsig tilfælde. Man kunne i øvrigt nævne en lang række andre eksempler på, at udviklingen pludselig vendte, da der kom en ny regering.

I øvrigt er det også karakteristisk, når hr. Svend Auken skal beskrive årsagerne til, at ledigheden desværre er steget en smule, også mens denne regering har siddet – for sandheden er jo, at den steg endnu mere, da hr. Svend Auken var arbejdsminister – at det så ikke er udlandets skyld, så er det regeringens skyld, men når hr. Svend Auken skal beskrive årsagerne til, at der er sket nogle positive ting, så er det ikke regeringens skyld, så er det kommet fra udlandet. Det dokumenterer vist mere end alt andet hulheden i hr. Svend Aukens indlæg.

Den socialdemokratiske økonomiske politik bragte landet ind i en ond cirkel. Underskuddet voksede; det gav højere rente. Den højere rente kvalte arbejdspladserne. Det gav større dagpengeudgifter, det gav lavere skatteindtægter. Det betød, at statens underskud voksede yderligere med yderligere rentestigning til følge, og så videre forfra.

Denne onde cirkel er nu blevet afløst af en god cirkel. Statens underskud er begyndt at falde. Det vil give en lavere rente. Den lavere rente skaber nye arbejdspladser. Det giver lavere dagpengeudgifter, det giver flere indtægter til staten. Det betyder, at statens underskud bliver reduceret yderligere med yderligere rentefald til følge – og så videre forfra i en god cirkel.

Jeg vil derfor understrege, at det for venstre er helt afgørende, at statens underskud bringes ned fra 1983 til 1984. Hr. Maisted fra fremskridtspartiet beskæftigede sig jo i går under debatten om ændringsforslagene til finanslovsforslaget meget med udsigterne for,